

Ο γενικός τίτλος «Μέλη» χαρακτηρίζει τη νέα δουλειά της **Λήδας Παπακωνσταντί-νου**, που αποτελείται από μεγάλα ξύλινα γλυπτά, βαμμένα ολόχρυσα, φτιαγμένα από ελιά, κέδρο και πουρνάρι.

Ταξίδι στη Μεσόγειο

Μια ασάφεια στην ακριβή απεικόνιση βυθίζει τα "μέλη" σε ηδυσπαθή φανταχτερά βελούδινα στρώματα και μαξιλάκια, άλλοτε ακίνητα και άλλοτε με μια διακριτική αιώρηση. Κάποτε διακρίνονται μέσα από αραχνούφρανα πλεγμένα διάφανα σκεύη, μεταφέροντας την ανάμνηση ενός κόσμου που υπήρξε, αλλά δε γνωρίσαμε ποτέ. Πρόκειται σαφώς για την αποσπασματική αφήγηση ενός χώρου που προσπαθεί να ανασυγκροτηθεί. Η ίδια η καλλιτέχνης, από τις σημαντικότερες εκπροσώπους της γενιάς του '80 και πρώτη ζωγράφος-περφόρμερ στην Ελλάδα, ξέρει πού ακριβώς οδηγούν οι υπαινιγμοί της: «Σκεφτόμουν τις γυναίκες στο χαρέμι και πώς μιλούσαν μεταξύ τους ή έκρυβαν μυστικά. Άλλη γλώσσα η καθεμιά, μνήμες διάφορες, όλες μαζί σε έναν κοινό χώρο, και ο χρόνος να αναδιπλώνεται αργά, σχεδόν αδιόρατα».

V.B.: Όταν ακούει κανείς τον τίτλο «Μέλη», τι μπορεί να καταλάβει;

Λ.Π.: Το σίγουρο είναι ότι θα κάνει κάποιες σκέψεις. Μ' ενδιαφέρει να υπάρχει ασάφεια στον τίτλο, όπως μ' ενδιαφέρει να υπάρχει και στην ίδια τη δουλειά, με την έννοια ότι η έλλειψη απόλυτης σαφήνειας σημαίνει ελευθερία μετάφρασης.

V.B.: Τα χέρια που έπαιζαν ρόλο ουσίας σε προηγούμενη δουλειά πώς λειτουργούν εδώ;

Λ.Π.: Ακόμη και όταν δεν τα βλέπεις σαφώς μπροστά σου, εδώ υπάρχει η έννοια του κεντήματος, της χειροτεχνίας. Άρα βρίσκονται μέσα στο δημιουργικό παιχνίδι.

V.B.: Σε αυτό το παιχνίδι πώς λειτουργεί η έννοια του χαρεμιού;

Λ.Π.: Ο υπαινιγμός για το χαρέμι αρχίζει από το έργο με τη μαστίχα. Πίσω του βρίσκεται το εμπόριο και κατ' επέκταση το ταξίδι σε όλη τη Μεσόγειο. Το χαρέμι είναι η αρχή ενός πολιτισμικού ταξιδιού για μια αναφορά στους πολιτισμούς της Μεσογείου. Ύστερα αποτελεί έναν αντιπροσωπευτικό χώρο κοινής αναφοράς, συνάντησης γυναικών από διαφορετικές χώρες, με διαφορετική γλώσσα και διαφορετικό πολιτισμό... Κάθε φορά χρειάζομαι ένα φανταστικό χώρο μέσα στον

οποίο να κινούμαι και να φτιάχνω διαλόγους. Εδώ ο διάλογος, η "ανταλλαγή" γίνεται ανάμεσα στις γυναίκες του χαρεμιού.

V.B.: Ποιες λεπτομέρειες που φανερώνουν μια ολόκληρη αντίληψη αιχμαθωτίζουν τι μάτι;

Λ.Π.: Υπάρχει χρώμα και αυτό έχει μεγάλη σημασία γιατί φανερώνει ακριβώς μια αντίληψη πολυτέλειας και στολιδιού. Το στολίδι τα έχουμε στο χαρέμι, αλλά το έχουν και οι παπάδες στις εκκλησίες και ας είναι ανέραστοι.

V.B.: Το δικό σας δημιουργικό ταξίδι πού θα συνεχιστεί;

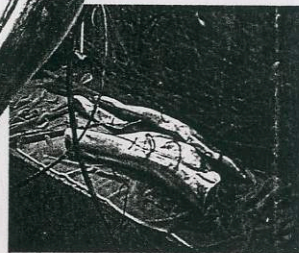
Λ.Π.: Η επόμενη στάση μου θα ήθελα να είναι η Κρήτη, μετά η Νότια Ιταλία και μετά η Μασσαλία.

V.B.: Εκείνους που θα ταξιδέψουν μέσα από τα έργα ως θεατές, τι θα σας άρεσε να τους ακούσετε να πένε;

Λ.Π.: Μ' αρέσει όταν οι άνθρωποι γελάνε από χαρά μπροστά στα έργα μου. Έτσι λειτουργώ και εγώ ως θεατής. Άλλωστε νομίζω ότι αυτή ακριβώς η δυνατότητα, μια

δουλειά να υποκινεί το αίσθημα και να προκαλεί τις αισθήσεις του θεατή, είναι το ζητούμενο.

Γκαλερί «Επίκεντρο» (Αρμοδίου 10, Κεντρική Αγορά), 13/1-20/2. ■

Agenda

• Το τρίτο και τελευταίο μέρος της έκθεσης «Global Vision: Νέα Τέχνη από τη Δεκαετία του '90», με νέα έργα της συλλογής του Δάκη Ιωάννου παρουσιάζεται έως τις 30 Ιανουαρίου στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης του Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ (Ομήρου 8, Νέο Ψυχικό). Στην πλειοψηφία τους τα έργα είναι βασισμένα στο βίντεο και τη φωτογραφία, και δείχνουν την πολύπλευρη διεξόδυση της τεχνολογίας στην εικαστική πρακτική. Παρουσιάζονται δουλειές των: Αντωνίτση (Ελλάδα), Barney (ΗΠΑ), Dijks (Ολλανδία), Gaskell (ΗΠΑ), Mori (Ιαπωνία), Rist (Ελβετία) και Ψυχούλη (Ελλάδα). Ταυτόχρονα, στην αίθουσα προβολής βίντεο παρουσιάζεται το έργο του Bill Viola «The Passing» («Το Πέρασμα»).

• Από τις 12 έως τις 30 Ιανουαρίου, στην Γκαλερί «7» (Ζαλοκώστα 7) παρουσιάζεται η έκθεση φωτογραφίας του Στέλιου Β. Σκοπελίτη, με τίτλο «Στιγμιότυπα». «Υπάρχουν οι μοναδικές στιγμές, στιγμές που δεν επαναλαμβάνονται. Υπάρχουν και οι στιγμές-στιγμιότυπα που δύνανται να επαναλαμβάνονται». Αυτές τις τελευταίες απαθανατίζει ο καλλιτέχνης πιστεύοντας επίσης ότι «δεν είναι τίποτε άλλο παρά η προετοιμασία μας να είμαστε εκεί, όταν σε ανύποπτο χρόνο θα συμβεί η μοναδική στιγμή». • Ταξίδι στις ηπείρους» είναι ο τίτλος της τελευταίας δουλειάς του Λάζαρου Μαράβα, στην γκαλερί «Artio» (Δεσποτάτου 57) έως τις 23 Ιανουαρίου. Η γνωστή του φόρμα, το αυτοκίνητο που ταξιδεύει, καλύπτει μέσα στα έργα μια απόσταση 6.000 χλμ. με απεικονίσεις που προδίδουν κάθε φορά το σημείο που βρίσκεται ο καλλιτέχνης. • Έκθεση ζωγραφικής του Γερμανού Martin Kirpenberger φιλοξενεί η γκαλερί «Ελένη Κορωνοίσιου» (Μητσαίων 5-7) έως τις 31 Ιανουαρίου. Πρόκειται ίσως για μια "μουσειακή" έκθεση σε μικρή κλίμακα, με την έννοια ότι παρουσιάζονται έργα από διάφορες περιόδους του καλλιτέχνη.

